

Udskrift
af
Arbejdsrettens retsbog

Den 25. juni 2020 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i

Sag nr. 2019-650:

Fagbevægelsens Hovedorganisation

for

Serviceforbundet

mod

Dansk Arbejdsgiverforening

for

DI

for

ISS Facility Services A/S

i hvilken sag der sidst blev holdt retsmøde den **6. februar 2020**.

Retten beklædtes af næstformand, højesteretsdommer Marianne Højgaard Pedersen.

Som retsskriver fungerede dommerfuldmægtig Christian Nikolaj Søberg.

Der fremlagdes replik af 7. maj 2020 og duplik af 13. maj 2020.

For klager mødte Fagbevægelsens Hovedorganisation ved advokat Ann-Beth Kirkegaard.

Endvidere deltog faglig sekretær Torben Vangsgaard fra Serviceforbundet.

For indklagede mødte Dansk Arbejdsgiverforening ved advokat Tine Benedikte Skyum. Endvidere deltog advokat Annette Fæster Petersen fra DI.

Et formalitetsspørgsmål blev efter aftale med parterne udskilt til særskilt behandling og afgørelse.

Sagen blev procederet.

Parterne overlod det til retsformanden at træffe afgørelse vedrørende dette spørgsmål, jf. arbejdsretslovens § 16, stk. 3, 2. pkt.

Sagen blev optaget til afgørelse.

Tidspunktet for afsigelse meddeles senere.

Sagen udsat.

Retten hævet.

Marianne Højgaard Pedersen / Christian Nikolaj Søberg

Den 26. juni 2020 holdt Arbejdsretten møde i Arbejdsmarkedets Hus, Sankt Annæ Plads 5, 1250 København K, i ovennævnte sag.

Ingen var mødt eller tilsagt.

Retsformanden traf i medfør af arbejdsretslovens § 16, stk. 3, 2. pkt., følgende

AFGØRELSE

Påstande

Parterne har vedrørende formalitetsspørgsmålet nedlagt følgende påstande:

Indklagede, Dansk Arbejdsgiverforening for DI for ISS Facility Services A/S, har nedlagt påstand om, at sagen udsættes på fagretlig behandling, eventuelt faglig voldgift.

Klager, Fagbevægelsens Hovedorganisation for Serviceforbundet, har nedlagt påstand om, at indklagedes påstand om udsættelse afvises, og at sagen fremmes for Arbejdsretten.

Overenskomstgrundlag

Af Ejendomsfunktionæroverenskomsten 2017-2020 fremgår bl.a.:

”§ 1. Arbejdsforhold og arbejdsopgaver

...

Overarbejde

...

Stk. 7

Arbejde udover 7,4 timer (dog undtaget arbejdstilrettelæggelse efter stk. 4, der beregnes efter den daglige norm) betragtes som overarbejde. De første 2 overarbejdstimer honoreres med 50 % og efterfølgende overarbejdstimer med 100 % af timelønnen.”

Sagsfremstilling

Af As ansættelseskontrakt af 9. november 2018 fremgår bl.a.:

”Arbejdssted: Arbejdets udførelse sker indtil videre på virksomheder beliggende indenfor et nærmere aftalt geografisk område.”

Af lokalforhandlingsreferat af 11. april 2019 fremgår bl.a.:

”Sagen omhandlede A, der ikke modtager betaling for transporttiden mellem bopæl og arbejdssted. A har skiftende arbejdssteder, jf. ansættelseskontrakt. Sagen omhandler transport fra den 15. oktober 2017 og frem.

...

Sagen forhandlede

Konklusion:

Enighed kunne ikke opnås. ESL tog forbehold for at videreføre sagen.”

Af organisationsmødereferat af 27. maj 2019 fremgår bl.a.:

”Sagen blev drøftet.

Der kunne ikke opnås enighed mellem parterne. Forbundet tog forbehold for at videreføre sagen.

Parterne er enige om, at såfremt sagen videreføres, er der tale om en brudsag.”

Af fællesmødereferat af 10. juli 2019 fremgår bl.a.:

”Sagen forhandlede.

Arbejdstagersiden fastholdt klagen i dens helhed.

Fra arbejdsgiverside bestred man det rejste krav.

Enighed kunne ikke opnås.

Arbejdstagersiden forbeholdt sig at videreføre sagen.”

Anbringender

Indklagede har anført navnlig, at uenigheden mellem parterne primært vedrører, om transporttid i henhold til overenskomsten skal betragtes som arbejdstid. Dette spørgsmål afhænger helt åbenbart af en fortolkning af overenskomsten, herunder dens forudsætninger og

rækkevidde. Fortolkning af kollektive overenskomster sker ved faglig voldgift, jf. arbejdsretslovens § 21, jf. § 10.

Transporttid til og fra første henholdsvis sidste kunde er ikke en del af arbejdstiden efter ordlyden af Ejendomsfunktionæroverenskomsten. Den generelle hovedregel er, at en medarbejder ikke har ret til løn for at transportere sig til og fra arbejde, og der er intet i overenskomstens bestemmelser, der underbygger klagers synspunkt om, at det skulle forholde sig anderledes i relation til den foreliggende sag. Der har aldrig tidligere været praksis for at betale løn under transport i forbindelse med påbegyndelse og afslutning af arbejdsdagen. Selv om transporttiden i visse henseender måtte kunne anses for arbejdstid, er dette ikke ensbetydende med, at medarbejderen har krav på løn for denne transporttid.

Det bestrides, at indklagede skulle have afgivet en bindende tilkendegivelse om, at parternes uoverensstemmelse skal behandles i Arbejdstiden. Der er ikke direkte anført noget om Arbejdsretten som rette forum i nogen af de fremlagte mødereferater. Sagen er principiel og har væsentlig økonomisk betydning for den indklagede virksomhed. At parterne var enige om, at såfremt sagen blev videreført, var der tale om en brudsag, må forstås sådan, at hvis klager fik medhold i fortolkningen, ville man kunne gå til Arbejdsretten for at få fastlagt en bod. Selv om en anden forståelse lægges til grund, er Arbejdsretten ikke bundet af parternes enighed, men kan altid henvise en fortolkningstvist til faglig voldgift.

Arbejdsretten bør derfor tage indklagedes påstand om udsættelse til følge, således at sagen udsættes i Arbejdsretten på fagretlig behandling, eventuelt faglig voldgift.

Klager har anført navnlig, at der er tale om et brud på overenskomsten. Der er ikke fortolkningstvivil i forhold til, om transporttiden er omfattet af arbejdstiden. Arbejdstiden er den tid, hvor en medarbejder er i tjeneste, og beordrede funktioner indgår i arbejdstiden. I den foreliggende sag har arbejdstageren ikke en fast standplads, men har bilen derhjemme og kører hjemmefra og ud til den første kunde. Arbejdstageren har en varierende køretid på mellem 8 og 40 minutter, og arbejdsgiveren kan ikke lægge en så varierende arbejdstid over på arbejdstageren.

I ansættelseskontrakten er det aftalt, at arbejdets udførelse indtil videre sker på virksomheder beliggende indenfor et nærmere aftalt geografisk område, men dette geografiske område er aldrig nærmere blevet aftalt.

Indklagede har tidligere tilkendegivet, at man var enig i, at sagen skulle behandles som en brudsag ved Arbejdsretten, og der har derfor fra begyndelsen været enighed om, at der var tale om en brudsag.

Arbejdsretten bør derfor afvise indklagedes påstand om udsættelse, således at sagen fremmes for Arbejdsretten.

Retsformandens bemærkninger

Sagen angår efter de foreliggende oplysninger, om den transporttid, som en arbejdstager har fra sit hjem og til den første kunde og fra den sidste kunde og til sit hjem, udgør arbejdstid i henhold til Ejendomsfunktionæroverenskomsten, således at der efter § 1, stk. 7, i overenskomsten, skal betales overtidsbetaling, i det omfang, den daglige arbejdstid overstiger 7,4 timer.

Klager har bl.a. anført, at der fra begyndelsen har været enighed mellem parterne om, at der var tale om en brudsag, og at sagen derfor skal fremmes for Arbejdsretten.

Det fremgår af lokalforhandlingsreferatet af 11. april 2019, at parterne ikke kunne blive enige, og at forbundet tog forbehold for at videreføre sagen. Af organisationsmødereferatet af 27. maj 2019 fremgår endvidere, at der ikke kunne opnås enighed mellem parterne, og at forbundet tog forbehold for at videreføre sagen. Det fremgår desuden, at ”parterne er enige om, at såfremt sagen videreføres, er der tale om en brudsag.” Af fællesmødereferatet af 10. juli 2019 fremgår endvidere, at arbejdsgiversiden bestred det rejste krav, at enighed ikke kunne opnås, og at arbejdstagersiden forbeholdt sig at videreføre sagen.

Retsformanden finder på dette grundlag, at det ikke kan lægges til grund, at parterne har været enige om, at uoverensstemmelsen om forståelsen af overenskomsten skulle behandles i Arbejdsretten.

På denne baggrund og da den foreliggende sag vedrører et spørgsmål om forståelsen af parternes overenskomst, tages indklagedes påstand om, at sagen udsættes på fagretlig behandling, eventuelt faglig voldgift, til følge.

Sagen sluttet.

Retten hævet.

Marianne Højgaard Pedersen / Christian Nikolaj Søberg